

[Lehwald.]

Kunde der ikke findes en mere klar Betegnelse? Naar man f. Eks. siger blaa- og sortstemplet Kød, ved man straks, hvad det gælder. Hvis Bestemmelsen om, at 1ste og 2den Klasses Kød skal forhandles hver for sig, vedtages, vil det kunne hænde, at man i visse Kvarterer her i Byen bliver nødt til at gaa ind i et Udsalg for 2den Klasses Kød for at faa 1ste Klasses Kød.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeppesen (Drusebjerg): Da denne Sag i Fjor var til Behandling i det høje Ting, havde jeg Lejlighed til at udtale mig ret udførligt derom. Jeg skal derfor ikke i Dag komme stærkt ind paa Enkelt-heder. Der er jo sket den Forandring fra i Fjor, at det, som særlig var Anstødsstenen Partierne imellem for denne Sags Gennemførelse, nu er fjernet, idet Lovforslaget, som det foreligger, giver Adgang til, at Kød, der har været underkastet den Kontrol, som er gennemført i de saakaldte § 2-Kommuner, kan forhandles ud over hele Landet. Jeg betragter dette som et meget stort Fremskridt og haaber ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at der nu er Mulighed for at faa Sagen gennemført.

Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg for mit Vedkommende ikke havde haft noget imod, at man var gaaet et Skridt videre i den Retning, som den ærede konservative Ordfører antydede, nemlig at faa gennemført en obligatorisk Kødkontrol over hele Landet. Naar man nemlig i den Tid, hvori vi lever, fra alle Sider hævder, at naar det drejer sig om Levnedsmidler, bør man være sikret imod, at der overhovedet kan falbydes Varer, som ikke er tjenlige til Menneskeføde, bør man ogsaa tage Konsekvensen deraf og faa gennemført Lovforanstaltninger, som sikrer derimod. Som Forholdene ligger nu, kan det ske i meget stor Udstrækning, nemlig for de Kommuner Vedkommende, hvor der slet ikke findes Kødkontrol, og hvis dette Lovforslag gennemføres, vil Kommunerne fremdeles have fri Selvbestemmelsesret, og der vil stadig være Kommuner, hvor der slet ikke er Kødkontrol. Derfor glæder det mig meget, at den konservative Ordfører (Lehwald) var inde paa den samme Tankegang, som jeg gav Udtryk for i Fjor, nemlig det ønskelige i at faa gennemført obligatorisk Kødkontrol. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem noget hurtigt gik bort

fra det Standpunkt, som han omtalte paa saa udmærket en Maade.

Det er jo ganske vist rigtigt, at det koster Penge at gennemføre en saadan Ordning; men naar man ser hen til, at derved opnaas, at man i de Kommuner, hvor der ikke er indført Kødkontrol, fremtidig bliver ligestillet med Landets øvrige Borgere paa dette Omraade, synes jeg, at disse Penge er givet meget vel ud. Jeg vil derfor henstille til den ærede Ordfører for det konservative Parti, at han fastholder sit Standpunkt, og jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, om han, hvis der fra anden Side bliver stillet Forslag om en Ordning tilsigtende dette, kunde tænke sig at gaa med til et saadant Forslag.

Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, hvorledes man skal forstaa Bestemmelsen om den Kontrol, som efter Lovforslaget skal gennemføres i § 2-Kommuner. Er det saaledes at forstaa, at det er de praktiserende Dyr læger, der bor i Nærheden af vedkommende Slagtehus, eller er det en Veterinær ved et af de saakaldte offentlige Slagtehus, der skal foretage Kontrollen? I sidste Fald vil det nemlig betyde, at de Veterinærer, der skal udføre Kontrollen, vil komme til at rejse over meget betydelige Afstande. I Jylland f. Eks. er der, saa vidt man kan se af det Kort, der ledsager Lovforslaget, meget lange Afstande mellem de offentlige Slagtehus. Det vil derfor medføre meget betydelige Udgifter, hvis det er de veterinære Embedsmænd, som er knyttet til disse Slagtehus, der skal udøve Tilsynet, hvorimod det, hvis det er de praktiserende Dyr læger, som bor i Nærheden af vedkommende Slagtehus, der skal foretage Kontrollen, vil blive betydeligt billigere. Jeg vil gerne bede den højtærede Indenrigsminister om at klare dette Punkt, som det forekommer mig er noget dunkelt affattet i Lovforslaget.

Jeg skal til sidst ligesom de ærede foregaaende Ordførere paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig Gang gennem Udvalget. Jeg tror ikke, der bliver Ro om dette Spørgsmaal, før vi faar en Ordning, og det forekommer mig, at som Lovforslaget foreligger her, er der skabt Mulighed for, at dette kan ske.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Da min Kollega Landbrugsministeren maa være til Stede i Aarhus i Dag, har han bedt mig paa sine Vegne være til Stede her i Tinget ved Behandlingen af dette Lovforslag, og jeg skal da tillade mig at knytte en-